

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti 3/2012

Valatilaisuus Orimattilassa s. 10

Tässä lehdessä mm.

- Päijät-Hämeen reserviläisille tuttu Pekka Särkiö on uusi kenttäpiispa s. 3
- Komentajan puhe Hämeen Rykmentin vuosipäivänä 03.10.2012 s.4
- Veteraanituella Lotta "Lundgreenille" kyyti Salpalinjan juhlaan s. 5
- Maavoimien taistelu uudistuu s. 6
- Turvallisuuden suur tapahtuma Lahdessa s. 8
- Valatilaisuus Orimattilassa s. 11

Turvallisuus- ja puolustusmessut Lahdessa 27.-29.9.2012 s.8

Puolustusvoimien elokuvassa katsojat pääsivät nauttimaan Hornetin kyydistä. Kuva Merja Hämäläinen.

Eteenpäin, lippu korkealle!

Keskusteluja eri reservin tapahtumissa hallitsee edelleen Rykmenttimme tuleva lakkauttaminen, jos ei päällimmäisen niin taustalla. Me Päijät-Hämäläiset olemme vieläkin vähän ”siipi maassa ja kuin selkään saaneita”. On noustava ylös ja nostettava peitsemme uudelleen tanaan. Eteenpäin mennään, eikä jäää surkuttelemaan. Uuden kartoitus on aloitettu myös meidän osalta. Piirin edustajat kävi tapaamassa Läänin tuttuja herroja ja keskustelimme alueemme tulevaisuudesta yli varatun ajan. Kaiken henkilöstouudistuksen kiireessä meitä ei ole unohdettu. Kiitos asiallisen äänestyksemme, meidät on huomattu positiivisessa mielessä. On ymmärretty, että välimatka Hämeenlinnasta Uttiin on liian pitkä, Mietitään sitä miten tahansa, varsinkin jos sitä ajatellaan uuden PV:n taistelusuunnitelman perusteella. Edelleen, mehän emme ole olleet maan välillä ylläpitämättömin maakunta ylläpitämään vapaaehtoisesti sotilaallisia tietoja ja taitojamme, vaan maan aktiivisimpia. Tästä on hyvä esimerkki piirimme kattava toiminta vapaaehtoisessa maanpuolustustyössä. Meiltä vaan nyt viedään se totuttu satavuotinen tuki, oma rykmentti. Kieltämättä se tulee vaikuttamaan totuttuihin tapoi-

hin toimia, mutta kun emme taaskaan anna periksi. Meillä on uusin järjestelyin edelleen mahdollisuus saada koulutus, harjoitukset ja tapahtumat toimimaan. Tämä on vähän meistä itsestään kiinni. Joka tapauksessa joudumme miettimään logistiikkaa ja vastuita aivan uudella tavalla. Uusi asetelma hämmentää, mutta siinä on myös mahdollisuutensa. Tilanetta kartoitetaan edelleen, mm. 2.11. piirillä on seuraava tapaaminen, nyt Hämeenlinnan Panssariprikaatin edustajien kanssa.

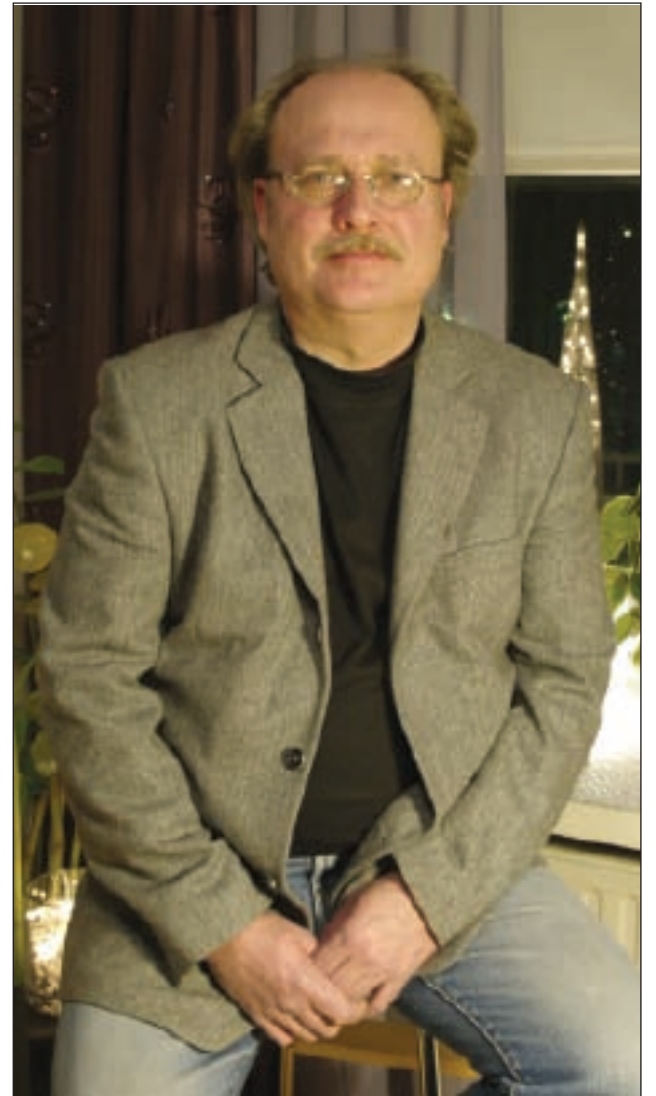
On hyvä huomioda, että taustalla tähän muutokseen liittyy myös kaikkiaan PV:n koulutuspäällikön ev Hyppösen ajatukset kertausharjoitusvuorokausista vastaisuudessa. Hänellä oli esityksessään toiminnanjohtajien tapaamisessa Mikkelissä uusia ja vanhoja ideoita siitä, miten vapaaehtoisesta toiminnasta voidaan katsoa kertausharjoituspäiviksi. Kaikkiaan PV ei ole osannut ymmärtää tai niivoa reservissä kartuttamamme osaamista koskaan kunnolla sen ja maan puolustamisen tarpeisiin. Toivottavasti hänen esityksensä etenevät, koska siitä on konkreettista hyötyä maanpuolustukselle ja siihen motivoinnille. Vastavia esityksiä on tehty jo aiemminkin, mutta tämän uudistuksen yhte-

ydessä niistä pitää nyt viimein tehdä konkreettisesti totta. Hyppösen esityksen jälkeen käytiin kriittistäkin keskustelua siitä onko PV unohdettu reservinsä. Esille tuli myös erittäin mielenkiintoinen idea, miksi PV ei voisi esim. kahden vuoden kuluttua varusmiespalveluksesta lähettää asevelvollisille kirjettä, missä ohjataan mukaan vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön ja näin ylläpitämään armeijassa saatua koulutusta. Tässä ajatuksessa on paljon potentiaalia, niin PV:lle kuin koko kentälle. Tämä olisi totaalinen uusi yhteistyön avaus ja hyödyttäisi merkittävästi Puolustusvoimia tulevaisuudessa. Kertaheittolla maanpuolustuksesta tehtäisiin uudella tavalla yhteinen asia. Tällä olisi merkittävä tilaus koko maanpuolustukselle. Kulutkin pysyisivät alhaalla, kun ohjatusi, mutta vapaaehtoisesti persuskunto ja tietämys reservin joukoilla pysyisi yllä. Nykyinen ongelma on, että sitä ”kova käsky” vaan odotetaan. Kilpailu vapa-ajasta tai tämän päivän työelämän painetta, mutta oikea kertausharjoituskäsky saa joukot vasta laajasti liikkeelle.

Puolustuksemme peruskäsitteitä on kokonais-maanpuolustus. Maassamme on perustoimintoja, kuten satamat, rautatiet, keskus-

sairaalat, voimalaitokset jne. Sotilaalliset harjoitusalueet ovat osa sitä verkostoa ja Hälvälä säilyy edelleen komentajamme, Risto Kolstelan mukaan tässä suunnitelmassa. Me alueen vapaaehtoiset toimijat ja järjestöt olemme olleen liian hiljaa myös omasta näiden harjoitusalueiden käytöstä. PV:n käytön lisäksi alueet ovat myös meidän toiminnalle erityisen tärkeitä. Tämän tulee näkyä myös tulevassa esittelyssä Maakuntakaavaan. Nyt tapahtuvan ja tulevan toiminnan tuleminen esittämään tuleviin suunnitelmiin, eli näin myös ns. siviilisektorille.

Hennala ja Hämeen Rykmentti, joukko-osaston edeltäjä oli Tampereen Rykmentti, mikä saapui vapaussodan jälkeen Lahden Hennalaan venäläisten valloittajien tilalle. Rykmenttimme kantaa myös vanhan, meille kaikille suomalaisille tutun Hakkapeliittojen perinnettä. Miten hyvin moninainen, vanhan perinteen vaaliminen jatkuu? Pahin skenaario on, että mm. historialliset esineet pakataan vaan laatikoihin ja laitetaan johonkin varastoon. Nyt on aika ottaa esille, että Puolustusvoimien tehtävänä mainitaan myös perinteen ylläpitäminen. Rykmentin tai Hakkapeliittojen perinteen vaaliminen ei ole tiettävästi menos-

sa millekkään toimivalle joukkoyksikölle? Tämä on tärkeä perinteen ylläpitämisen paikka. Miten tämä työ sisällytetään tulevan Hämeen Aluetoimiston tehtäviin? Miten koko maakunta ja myös Lahden Kaupunki tähän osallistuu? Miten perinnettä tullaan vaalimaan Hennalan kasarmialueella?

Siirtymä-aikana on paljon ratkaistavia asioita, mutta onneksi meillä on omia maakunnan miehiä

ja naisia asioita eteenpäin viemässä. Menneenä rykmentin vuosipäivänä oli edellisiä komentajia kunnioitettavasti paikalla, toivottavasti myös he kokoavat voimansa ja tarttuvat toimeen. Muutos on aina myös mahdollisuus jos eletty siirretään tulevaisuuden voimavaraksi.

Juha Tarnanen
PH Reservipiiri pj

Vetoamus eduskunnalle ja reserviläisjohtajille

Kertausharjoituksiin kutsutaan tänä vuonna enää vähän reserviläisiä. Maanpuolustusmessujen yhteydessä kokoontuneet Suomen Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton hallitukset ovat tilanteesta syvästi huolestuneina päättäneet vedota eduskuntaan ja reserviläisjohtajiin julkilausumalla.

Kolmen seuraavan vuoden aikana kertausharjoituksiin kutsutaan vain noin 2 200 reserviläistä vuosittain. Määrä on murto-osa todellisesta tarpeesta. Vielä viime vuonna kertaamassa kävi 27 000 reserviläistä.

Puolustusvoimien sodan ajan joukkojen kenttäkelpoisuuden ja osaamisen ylläpito on lähi-vuodet pitkälti reserviläisjärjestöjen toiminnan ja Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) koulutuksen varassa. Suomen Reserviupseeriliitto ja Reserviläisliitto edellyttävät, että tälle työlle varataan riittävästi resursseja valtion ensi vuoden talousarviossa. Valtioneuvoston talousarvioesityksessä vuodelle 2013 maanpuolustusjärjestöjen toiminnan tukemiseen on varattu 1 878 000 euroa, josta valta-

osa menee MPK:lle. Kokonaisuudat on 150 000 euroa kuluva vuotena pienempi. Suomen Reserviupseeriliitto ja Reserviläisliitto vetoavat eduskuntaan määrärahan säilyttämiseksi vähintään nykyisellä tasolla, koska lähivuosina vapaaehtoisuuden rooli korostuu reserviläisten kenttäkelpoisuuden ja maanpuolustustahdon ylläpitämisessä.

Vetoamus reserviläisjohtajille

Puolustusbudjetin leikkaukset ja kertaush-

harjoitusten raju alaskajo herättävät oikeutusti tyytymättömyyttä monissa reserviläisissä. Jokaisen reserviläisen tulee tässä tilanteessa pitää itse huolta omasta kenttäkelpoisuudestaan ja osaamisestaan. Erityisesti tämä koskee reservin upseereita ja aliupseereita, joiden tulee valmiutta kohotettaessa kyetä kouluttamaan ja johtamaan omia joukkojaan. Suomen Reserviupseeriliitto ja Reserviläisliitto vetoavat jäsenistöön, jotta jokainen reserviläinen pitäisi huol-

ta omasta kenttäkelpoisuudestaan ja osaamisestaan. Oman yhdistyksen tai kerhon liikunta- ja ampumavuorot ovat hyviä tapoja ylläpitää kenttäkelpoisuutta. Sotilaallisia tietoja ja taitoja voi hankkia myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutukseen osallistumalla. Suomen puolustus pohjautuu laajaan, hyvin koulutettuun ja kenttäkelpoiseen reserviin. Näinä taloudellisesti niukkoina aikoina meidän reserviläisjohtajien on panostettava normaalia enemmän Suo-

men turvallisuuden hyväksi.

Suomen Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton hallitukset

Tänä vuonna kutsutaan kertaamaan vain pari tuhatta reserviläistä. Todellinen tarve on monikymmenkertainen. Kuva: Puolustusvoimat.

Päijät-Hämeen reserviläisille tuttu Pekka Särkiö on uusi kenttäpiispa

Lahtelainen teologian tohtori Pekka Särkiö on aloittanut syyskuun alussa uudessa virassaan kenttäpiispana. Särkiö on tuttu myös päijät-hämäläisille reserviläisille, sillä hän on ollut aktiivisesti mukana reserviläisten tapahtumissa. Särkiö on osallistunut Keski-Lahden seurakunnan kirkkoherrana maanpuolustusjärjestöjen, kaupungin varuskunnan sekä seurakuntayhtymän yhteisiin tilaisuuksiin. Keskeisimmät tapahtumat ovat olleet Kansallinen veteraanipäivä, talvisodan päättymisen päivä sekä Itsenäisyyspäivä.

- Aion luonnollisesti olla jatkossakin mahdollisuksieni mukaan käytettävissä eri tapahtumissa. Täytyy kuitenkin muistaa, että nykyisen virkani puolesta toiminta-alueeni on koko Suomi.

Pekka Särkiö suoritti varusmiespalveluksen vuosina 1982-83.

- Aloitin jääkäriprikaatissa Sodankylässä ja suoritin RUK:n jälkeen varusmiespappikurssin. Kokelasajan olin varusmiespappina Kymen jääkäripataljoonassa sekä Reserviupseerikoulussa.

Armeijan ja teologian opintojen jälkeen Särkiö aloitti ensimmäisessä papin virassaan vuonna 1989 Joutjärven seurakunnassa, jossa toimi yhdeksän vuoden ajan.

Teologian tohtoriksi hän väitteli vuonna 1994 ja dosentin arvon Helsin-

gin Yliopistoon Särkiö sai vuonna 1999.

- Vuonna 1998 tulin valituksi Keski-Lahden seurakuntaan kappalaiseksi.

Särkiö ehti toimia kappalaisena kolme vuotta ennen kuin tuli valituksi kirkkoherraksi samaan seurakuntaan.

Hän toimi virassaan 11 vuotta aina syyskuuhun asti, jolloin hänet nimitettiin kenttäpiispaksi.

Kuin kotiin olisi palannut

Ensintuntuma uuteen virkaan on vaikuttanut Särkiön mielestä hyvältä.

Pekka Särkiön isä on kenraalimajuri evp ja veli, everstiluutnantti Jaakko Särkiö, joka toimii alue toimiston päällikkönä Porin prikaatissa.

- Tuntuu kuin kotiin palaisin, kun näen omat ar-

meijan vaatteet naulakossa ja lakin hattuhyllyllä. Se palauttaa mieleeni lapsuuden kodin, kun isän armeijan vaatteet olivat aina eteisessä vaatepuulla, Pekka Särkiö kertoo.

Särkiö on ehtinyt jo lyhyen viranhoitonsa aikana käydä tutustumassa muun muassa Säskylässä Porin prikaatissa, Kajaanin Kainuun prikaatissa, Pirkkalassa ja Tampereella Satakunnan lennostossa, Rovaniemen varuskunnassa, Maanpuolustuskorkeakoulussa sekä Maasotakoulussa Lappeenrannassa.

- Suomessa on tällä hetkellä 28 päätoimista sotilaspappia ja sen lisäksi toistakymmentä sivutoimista tai palkkiotoimista pappia. Libanonissa ja Afganistanissa on molemmissa myös sotilaspapit.

Särkiön mukaan rauhanturvatehtävissä kriisijajan organisaatioon kuuluvan papin rooli on tärkeä.

- Siellä eletään paineen alla, taistelustressin ja taistelun näkemisen vaikutuksessa, joten papin rooli on siellä erityinen. Papin toimittamat hartaudet ja läsnäolo yhdessä tuovat joukkoihin yhteistä kestävyyttä.

- Tapasin kahta eläkkeelle jäänyttä Nato-kenraalia, kun he vierailivat Suomessa. Molemmat vakuuttivat omasta kokemuksestaan kuinka tärkeä sotilaspapin läsnäolo on tositilanteissa, Särkiö kertoo.

Nuorten pahoinvointi puhuttaa

Pekka Särkiötä puhuttaa erityisesti nuorten pahoinvointi, joka on tänä päivänä yllättävän yleistä.

- Jotain yhteiskunnassa on vialla. Puhutaan rajattomuudesta, siitä, että lapsilla ei ole turvallisia rajoja. Myös perhekäsitys on murentunut. Nykyisin eletään hyvinkin erilaisissa perhekoonpanoissa.

Toisaalta voidaan miettiä onko videoilla, tietokoneilla tai ruuan lisäaineilla vaikutusta asiaan.

- Itse uskon, että varsinkin arvoperustan murtuminen ja perheiden turvan järkkäminen ovat osaltaan vaikuttamassa vahvasti nuorten pahoinvointiin. Siihen vaikuttaa myös vanhempien jaksaminen, sillä työelämä on muuttunut entistä vaativammaksi, mutta toisaalta myös työttömyys.

Varusmiespalvelus onkin Särkiön mielestä viimeinen tilaisuus, jossa voidaan vielä vaikuttaa nuoren tulevaisuuteen.

- Armeijassa ikäluokat ovat kokonaisuudessaan yhdessä ja hyvin kouluttajien sekä myös sotilaspappien työn tavoitettavissa.

- Tosin varusmiespalveluksen suorittaa loppuun ainoastaan 75 prosenttia ikäluokasta. Pieni osa käy siviilipalveluksen, vajaat 10 prosenttia on karsittu ennen armeijaan tuloa ja noin 15 prosenttia keskeyttää palveluksen alkuvaiheessa. Usein syrjäytyneiden joukko on juuri tässä reilussa parissakymmenessä prosentissa.

- Mutta mikäli nuori saa suorittaa varusmiespalveluksen loppuun, se on hänelle onnistumisen kokemus. Armeija on omien rajojen koettelemisen paikka, jossa itse tuntuu voi vahvistua ja jossa hoidetaan myös kuntoon omaa elämää.

Armeijassa jokaisen tulee suorittaa oma tehtävänsä ja kantaa vastuunsa.

- Puolustusvoimat ei voi kouluttaa henkilöitä kriisitilanteeseen sellaisella asenteella, että oman tehtävänsä voi jättää kesken. Kun varaudutaan kriisijajan tehtäviin, jokaisella täytyy olla selkeänä mielessään mihin hänet on koulutettu ja hänen tulee pystyä täyttämään tehtävänsä. Mikäli kriisitilanteessa mure-

Yhteiskunnassa ja puolustusvoimissa eletään muutoksen aikoja, mutta kenttäpiispan tärkeimmät tehtävät, eli puolustusvoimien kirkollisen työn ja sotilaspappien johtaminen pysyvät samoina. Tarkoituksena on hengellisen ja henkisen tuen antaminen ja eettisen toimintakyvyn ylläpitäminen. Haluan kiinnittää huomiota myös nuorten syrjäytymiseen, sillä se on iso haaste koko yhteiskunnalle ja puolustusvoimille.

nee tekemisen moraali, on koko joukko vaarassa.

- Siksi armeijassa kasvatetaan sääntillisyyteen ja oman vastuunsa kantamiseen.

Särkiö korostaakin, että tässä tehtävässä myös sotilaspapin rooli on tärkeä.

- Pappi on kaikkia varten ja kulkee joukkojen mukana harjoituksessa sekä arjessa. Hänellä on myös työhuone, jossa voi käydä keskustelemassa.

- Lisänä ovat papin opitunnit, joita on noin kymmenen varusmiespalveluksen aikana. Niiden tehtävänä on vahvistaa elämän arvoperustaa ja valmistaa rauhan ja kriisijajan oloihin, vastuunsa kantavaksi kansalaiseksi.

- Ei näillä toimenpiteillä varmastikaan kaikkia ongelmia ratkaista, mutta varmasti jotakin.

Arvomaailma

Pekka Särkiön oma arvomaailma on hyvin selkeä: koti, uskonto ja isänmaa.

Särkiön perheeseen kuuluu pappina toimivan vaimon lisäksi neljä lasta. Harrastavan perheen yhteisenä mielenkiinnon kohteena ovat vihreät arvot ja kotipuutarhavigely.

- Kasvatamme itse muun muassa juurekset, sipulit ja perunat lähes koko talveksi. Sen lisäksi pihallamme on ollut koko kesän kanoja, jotka tuottavat riittävästi kananmunia perheemme käyttöön.

Kilpauimariurallakin menestynyt Pekka Särkiö liikkuu paljon.

- Käyn edelleen uimassa kaksi, kolme kertaa viikossa sekä juoksemassa pari kertaa viikossa. Harrastan myös ratsastusta. Liityin juuri Ratsmieskillan jäseneksi.

- Joka päivä pyrin liikkumaan jollain tavalla, tuore kenttäpiispa kertoo.

Teksti: Soili Kaivosoja
Kuvat: Soili Kaivosoja ja Puolustusvoimat

Teologian tohtori Pekka Särkiö aloitti kenttäpiispana syyskuun alussa. Vapaa-aikanaan Särkiö pyrkii liikkumaan paljon. Myös musiikki ja yhteinen tekeminen perheen kanssa ovat lähellä sydäntä.

Komentajan puhe

Hämeen Rykmentin vuosipäivänä 03.10.2012

Hyvät kutsuvieraat, Henkilökunta ja Varusmiehet!

Naiset ja herrat!

Vuosipäivän viettoon kuuluu perinteisesti paraati, juhlapuheet ja palkitsemiset sekä menneen vuoden arviointia ja katsahduksia tulevaisuuteen. Tämä 26. vuosipäivämme on monessa suhteessa poikkeuksellinen edeltäjiinsä nähden. Vilkkaan koulutuksen keskellä valmistelme kiihtyvällä tahdilla uudistuvia puolustusvoimia sekä oman Rykmenttimme sulkemista korkeista tulostavoitteista kuitenkin vähällä tinkimättä. Se kertoo sitoutumisesta työhön ja yhteisöön.

Tänä vuonna vuosipäivämme osuu myös tapahtumarikkaaseen viikkoon varusmiesten kotiutumisten ja palvelukseen astumisten sekä puolustusvoimauudistuksen ja operatiivisen suunnittelun keskelle. Puolustusvoimauudistuksen henkilökohtaistunut henkilökunnallemme. Tästä syystä voi olla, että emme osaa olla juhlamielellä, vaikka kiistatta päivä on juhlan arvoinen. Olemme sopineet, että päivä ei ole voimannäyttö. Ensi vuonna kokoamme joukot viimeiseen yhteiseen vuosipäivään ennen muutoksen vuotta 2014.

Rykmenttimme on Puolustusvoimien huollon, sotilasmusiikin ja liikunnan pääkoulutuskeskus, joka antaa ammattitaitoista ja korkealuokasta koulutusta asevelvollisille, siis varusmiehille, henkilökunnalle ja reserviläisille. Koulutamme avainhenkilöstöä kaikille puolustushaaroille ja rajavartiolaitokselle. Eri mittarit kertovat työn hyvästä tuloksellisuudesta. Muutospaineidenkin keskellä eri yksiköt arvioivat kehittämiskohteita ja parantavat entisestään suorituksiaan. Siviilivaltaiset, ammattitaitoiset hallinto ja tukipalvelut tarjoavat erinomaiset edellytykset koulutustyön onnistumiselle. Kriittistä priorisointia sekä työ- ja koulutusjärjestelyjen ketteryyttä vaaditaan kuitenkin työ-

yhteisöjen arjessa. Sekä johtajilla että alaisilla tulee olla herkkyyttä hallita muuttuvia tilanteita itseään polttamatta. Kaiken keskellä on hienoa nähdä kuinka rykmenttiläinen mehenki ja yhteistyön ilmapiiri jaksavat hyvin. Työhyvinvointia ja jaksamista tuetaan sekä hoidetaan yhteisöllisesti.

Varusmiespalvelus Rykmentissämme on erikoiskoulutusta sopivan pienissä ryhmissä ja yksiköissä, ja väitän, että myös mielekkäissä palvelusolosuhteissa. Resurssit ovat rajalliset, mutta työ on tuloksellista. Henkilökuntamme kunnia-asia on minimoida puolustusvoimauudistuspainneiden heijastukset koulutukseen ja palvelusoloihin. Pelkäämään kouluttajan asenteella ja taidoilla ei tulosta voi syntyä, vaan siihen tarvitaan teitä hyviä, aktiivisia ja oikealla asenteella varustettuja koulutettavia. Käyttäkää palvelusaika hyvin ja laittakaa itsenne liikoon eri tilanteissa.

Maanpuolustusaktiivinen maakuntamme ja hienot yhteistyökumppanit tukevat toimiamme ja me tuemme heitä. Asevelvollisten koulutustehtävien lisäksi Rykmenttimme tehtäviin kuuluu alueemme maanpuolustus- ja veteraanijärjestöjen, viranomaisten ja elinkeinoelämän kanssa. Toimillamme tuemme ja ylläpidämme maakuntamme korkeaa maanpuolustustahtoa ja laaja-alaista, arvostettua osallistumista maanpuolustustyöhön. Maakuntakomppaniamme valmiusyksikkönä näyttää lippua ja malia ollen kärkiosaaja valtakunnallisessa paikallispuolustajien raskaassa sarjassa. Todellinen paikallispuolustuskyky vaatii luottamusta ja yhteistyötä yli rajojen joka päivä. Niitä on syytä vaalia muutoksen aikana.

Velvollisuutemme on varmistaa, että Päijät-Hämmäläisellä maanpuolustustoiminnalla on myös tulevaisuus turvattu. Päättökset sijoittaa Hämeen aluetuimisto Lahteen sekä säilyttää välttämättömät ampuma- ja harjoitusalueet tulevat takaamaan

Komentaja eversti Risto Kolstela.

tarvittavat perusedellytykset. Varuskuntamme poistuessa reserviläisten rooli tulee korostumaan oman maakuntamme puolustuskyvyn ylläpidossa ja kehittämisessä. Tästä on hyvä jatkaa.

Vahvat perinteet luovat yhteenkuuluvuuden tunnetta joukko-osastossamme. Hennalassa vuosina 1919-1939 toimineen Tampereen Rykmentin punavalkoinen Ilves-lippu ja Parolan marssi, sekä sodan ajan menestystarinat muodostavat rykmenttiläisyyden perustan, jolle luomme jokainen omaa perinnetarinaamme. Ihmisiähän yh-

distää voimakkaat yhteiset kokemukset ja paikat, joissa niitä koetaan. Kuumme kaikki Hennalan ja Hälvälän perheeseen olemme sitten esikunnan ja huoltokeskuksen, sotilasmusiikin, urheilun tai huollon kasvatteja. Meitä arvostetaan ympäri Suomea ja voimme olla syystä ylpeitä joukostamme ja omasta panoksestamme eteen. Edes muutoksen varjo ei voi sitä himmentää.

Mitä olen monisanaisesti halunnut juuri teille kertoa. Olemme sitten henkilökuntaa, varusmiehiä tai sidosryhmäläisiä, olemme mukana, jossain

arvostetussa ja merkittävässä, eli juhlimisen arvoisessa. Joukkoyksiköillä on vahva identiteetti, mutta silti olemme kaikki rykmenttiläisiä, Hennalan kasvatteja, jotka ovat kasvatuneet, palelleet ja hikoilleet Hälvälässä, jonka supat ovat tulleet meille kaikille tutuiksi, tai olemme munkkikahvimme juoneet upeassa pääsotilaskotimme miljöössä.

Tapaan entisiä rykmenttiläisiä kantahenkilökuntaa, siviilejä ja reserviläisiä tavan takaa. Ilokseni muistelot ovat aina positiivisia. En usko puhuvani vain omaa kantaani, jos sanon, että Hämeen ryk-

menti on upea joukko-osasto ja Lahden varuskunta erinomainen paikka tehdä työtä maanpuolustuksen eteen ja palvella varusmiespalvelusta. Komentajana on helppo toimia tällaisessa Rykmentissä

Kiitän koko henkilökuntaa, varusmiehiä ja yhteistyökumppaneitamme uhrautuvasta ja innokkaasta työstä maanpuolustuksen ja Rykmenttimme eteen.

Toivotan teille kaikille hyvää vuosipäivää.

Kohottakaamme kolminkertainen eläköön huuto Hämeen Rykmentille!

Kuvat Merja Hämäläinen.

Veteraanituella Lotta "Lundgreenille" kyyti Salpalinjan juhlaan

Salpalinjan Perinneyhdistys ry vietti 10-vuotisjuhlaansa 18.8. Luumäen Taavetissa. Vain päivää ennen sain pyynnön antaa Lahdesta autokyydin tilaisuuteen 94-vuotiaalle veteraanilotalle, Elsa Vanhalalle. Hänet tunnetaan laajasti laulun Eldanka-järven jää Lotta Lundgrénina. Tuolloin hän käytti omaa sukunimeään Lampi, mutta laulun tekijän mielestä nimi ei sopinut säveleen.

Elsa Vanhala oli saanut kutsun juhlaan, koska oli ollut muonittamassa Salpalinjan rakentajia, joista osa oli ruotsalaisia vapaaehtoisia. Tukipyynnön saadessani en vielä arvannut, että mielenkiintoiselta vaikuttava tilaisuus tulisi myös olemaan mieleenpainuva.

Aluksi tutustuttiin valokuvanäyttelyyn Luumäen kunnantalolla, jonka jälkeen siirryttiin linnoitukseen juhlapaikalle. Paikalla oli arvovaltaisia henkilöitä, kuten en-

tin Itäisen maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Heikki Koskelo, Ruotsin sotilasasiamies Ingemar Adolfs-son ja muita tuttuja sotilashenkilöitä. Tapasin myös Terho Ahosen, joka on johtavia Salpalinja-asiantuntijoista.

Kuitenkin eräs henkilö, joka mielestäni todella ansaitsee tulla mainituksi, oli kolmen sodan lentäjäveteraani, lentomestari Aimo Vahvelainen. Hänen kanssaan siirryin juhlapaikalle. Eräs hänen parhaita ystäviään oli myös hävittäjälentäjänä toiminut Heimo Lampi, joka oli Elsa Vanhalan veli.

Juuri kun juhlan oli määrä alkaa, sai Vahvelainen sairaskohtauksen. Paikalle saapui ambulansseja kaksin kappalein, mutta lentomestarin elämää ei enää saatu pelastettua. Yllättävää oli, että ennen sairaskohtaustaan hän vaikutti kai-kin puolin pirteältä ja hy-

vinvoivalta.

Kuin kunnianosoituksena lentomestari Vahvelaiselle pian kohtalokkaan sairauskohtauksen jälkeen vallien yli lensi pienlentokone.

Ikävästä tapahtumasta huolimatta juhlan ohjelma toteutettiin loppuun asti. Paikalla ollut yleisö katsoi, että se oli paras tapa kunnioittaa hänen muistoaan. Tosin juhla aloitettiin puoli tuntia myöhässä.

Aimo Vahvelainen oli syntynyt Ruokolahdella 1.6.1920.

Juhla aloitettiin hiljaisella hetkellä ja tervetuliaissanat lausui Perinneyhdistyksen puheenjohtaja, eversti evp Arto Mikkonen. Musiikista huolehtivat erinomaisesti Pohjois-Kymen Sotilaspoikakuoro ja orkesteri. Pitkän, mutta mielenkiintoisen juhlapuheen piti, ilman papereita, museonjohtaja, FT Janne Gallén-Kallela-Sirén. Hän omisti osan puheestaan Aimo

Vahvelaisen muistolle.

Hän kertoi myös Salpalinjan merkityksestä osana yhdestä maailman sodituimpia rajalinjoja. Varusmiespalveluksensa hän kertoi suorittaneensa Laskuvarjojääkärikouluksessa.

Juhla päättyi yleisön, kuoron ja orkesterin yhdessä laulamaan Maamme-lauluun. Juhlan jälkeen nautittiin maittava ateria Lusikkovuoren luolassa Suo-Anttilan kylässä. Kallioon louhittu Salpalinjan suurin luola rakennettiin ensisijaisesti 400 miehen majoitustilaksi. Tietysti tilanteen mukaan muikin sotilaallinen käyttö olisi ollut mahdollista. Luolan päätunneli on 81 metriä pitkä, reilut kahdeksan metriä leveä ja 3,8 metriä korkea. Keskeltä lähtevä poikittaisunneli on 31 metriä pitkä. Luolan lämmitys olisi hoidettu keskuslämmityskattilalla. Savu- ja ilmastointihormit olisi vedetty poi-

Lentomestari Aimo Vahvelainen ja veteraanilotta Elsa Vanhala tapasivat sydämellisissä merkeissä. Puolisen tuntia kuvanoton jälkeen lentomestari menehtyi dramaattisesti juhlatilaisuudessa saamaansa sairaskohtaukseen.

kittaisluolan päästä nousevan noin kaksi metriä halkaisijaltaan ja 15 metriä korkean huolto-kuilun kautta ylös luolan katolle.

Ruokailun jälkeen oli kotiinlähden aika ja pa-

luumatka sujui leppoisasti tapahtumien kulkua muistellen.

Teksti ja kuva:
Juha Orkomies

Perheliikuntapäivä Lamminsuon luontopolulla

Eipä uskoisi, ellei itse näkisi, miten upeita maisemia voi sisältää ihan tuttu "lähialue", josta on ajanut ohhi sen sata kertaa.

Kävi niin, että valtakunnallisen perheliikuntapäivän osallistujia Orimattilassa oli vain kolme, eivätkä hekään toisilleen sukua, mutta silti saatiin aikaan varsin antoisa retki.

Paikkana oli Artjärven Lamminsuon luontopolku. Kyseinen suo lainehiti vielä 200 vuotta sitten järvenä.

Noin kolmen kilometrin mittaisen kierroksen alussa nousimme loivaa rinteä, jonka puolivälissä oli opastaulu kivilajeista.

Tämän jälkeen saavuimme avokalliolle, jossa oli varoituskylttejä putoamisvaarasta. Eikä syyttä, sillä suora pudotus olisi ollut yli kaksikymmentä metriä. Myöhemmin selvisi, että monin paikoin kallioseinä oli ylhäältä enemmän ulkoneva kuin juurelta.

Kyseinen kallio on kuulemma Uudenmaan tai ainakin Artjärven korkein kohta. Nimen mukainen suo avautui katseltavaksi kalliolta ja suon laidassa piti olla merkitty polku, jota emme kuitenkaan tällä kertaa kulkeneet.

Kun horisontista oli löydetty myös Tiirismaan masto, jatkoimme matkaa puihin maalattuja merkkejä seuraten. Laskeuduttuamme kalliolta rehevään lehtimetsään, tulimme polkujen risteykseen, josta mutkitteltiin viittapasteiden mukaan niin sanotulle ensimmäiselle laavulle.

Komealle hirsilaavulle tullessamme yllätyimme varustelutasosta, jollaista harvoin näkee yleisillä luontopoluilla. Kuivistä tervaksista oli ilo syntyttää savuamattomat ja räiskymättömät tulet ja alkaa paistaa makkarointa. Eväiden syönnin aikana paikalle tuli pariskunta, joka sanoi käyneensä kauempana olevalla 4H-kerhon laavulla sekä marjastamassa lähialueella.

Kun eväät oli syöty, sammutimme tulen, siivosimme jälkemme ja lähdimme paluumatkalle.

Kalliojyrkäne, jonka päällä olimme olleet, paljasti todellisen luontensa vasta kun kuljimme aikanaan rinteestä murtuneiden kohtuullisen talon kokoisten irtolohkareiden alapuolelta. Vähän arvelutti josko nuo kiven järkäleet vaikka vyöryisivät päälle.

Koska jyrkäne oli niin sanotusti negatiivisessa kulmassa, piti käydä tietysti myös sen parikymmenmetrisen lipan alla toivoen ettei satu paikallista maanjäristystä juuri silloin. Selvisimme kuitenkin vaurioitta ja jatkoimme matkaa, nyt rai-vaamattomien tuulenkaatojen ali ja yli kulkien.

Loppumatka sujui loivaa rinteä pitkin ja osin peltotietä myöten pysäköintipaikalle. Autolle saavuttuamme totesimme, että olipa melkoinen elämys, näin lähellä ja näinkin "paatuneille" kulkijoille.

Suosittelimme käymään.

Orimattilan reserviläisten puolesta Arto Tapiomaa

Mahtavat näkymät ylsivät aina Tiirismaalle saakka

Orimattilan Artjärven Lamminsuon luontopolku on retkikohteeksi sopivan mittainen.

Reitin varrella olevat irtolohkareet olivat omakotitalon kokoisia.

Maavoimien taistelu uudistuu

Maavoimien taistelutapaa ja joukkoja uudistetaan omista suomalaisista lähtökohdista niin, että puolustus voidaan toteuttaa pienemmällä joukkomäärällä. Alueellisen puolustuksen perusperiaatteet säilyvät ja yleinen asevelvollisuus tarvitaan myös tulevaisuudessa. Uudistus on kokonaisvaltainen. Se koskee organisaatioita, materiaalia, toimintatapoja ja henkilöstöä.

Puolustusvoimauudistuksen lähtökohtia ovat puolustusvoimien nykyisten tehtävien jatkuminen, yleisen asevelvollisuuden toimivuuden varmistaminen sekä puolustusperiaatteen kehittäminen alueellisen puolustuksen pohjalta.

Uudistuksen yhteydessä puolustusmenojen käyttö pyritään saamaan hallittavaan tasapainoon, jolla taataan puolustuskyvyn pitkäjänteinen ylläpito ja kehittäminen. Puolustusjärjestelmän toimintakyvyn varmistamiseen liittyy välttämätön alueellisten joukkojen uudistaminen.

Alueellisilla joukoilla ja uudistuksen yhteydessä muodostettavilla paikallisjoukoilla varmistetaan, että koko maata voidaan puolustaa. Nämä yhdessä muodostavat maapuolustuksen torjuntakyvyn rungon ja alustan operatiivisten joukkojen toiminnalle.

Puolustusvoimien sodan ajan vahvuuden pieneessä 230 000 sotilaaseen maavoimien joukkojen määrä vähenee merkittävästi. Pääosa maavoimien joukoista on puolustusvoimauudistuksen jälkeenkin alueellisia joukkoja ja paikallisjoukkoja. Niiden ylläpidon ja kehittämisen ongelmana on, että suuri määrä puolustusmateriaalia vanhenee lähivuosina ja menetettävän suorituskyvyn korvaamiseen on niukasti varoja. Koko maata on kuitenkin puolustettava, eikä uhkamalleissa ja puolustusvoimien tehtävissä ole näköpiirissä merkittävää muutosta.

Yhtälö ei välttämättä kuitenkaan ole mahdoton, sillä maavoimissa on vuodesta 2008 alkaen suunniteltu, miten tehtävät kyetään toteuttamaan pienemmällä joukkomäärällä. Tarkastelun alle on otet-

tu joukkojen organisointi, johtaminen, varustaminen ja taistelutapa. Näitä kaikkia uudistamalla voidaan muodostaa toimintakykyiset joukot, kunhan kriittiset poistuvat suorituskyvyt kyetään korvaamaan.

Taistelutavan uudistamisen perusteet

Maavoimien suunnittelun lähtökohtana ovat uhkamallit, jotka eivät ole oleellisilta osiltaan muuttumassa. Yleisen sotateknisen kehityksen mukaisesti asevoimien tiedustelukyky sekä asejärjestelmien teho ja tarkkuus kehittyvät jatkuvasti. Joukkojen vähetessä suorituskykyjen yhteisvaikutusta käytetään entistäkin painopisteisemmin syväällä alueella ja syvin tavoittein. Hyökkääjällä on aina alkuvaiheessa aloite ja ylivoima valituissa painopisteissä. Puolustajalla on oltava kyky aloittaa taistelut ja sitoa hyökkääjä kaikissa suunnissa sekä keskittää tämän jälkeen eri suorituskykyjen ja joukkojen yhteisvaikutus ratkaisukohtiin.

Maasto ja olosuhteet antavat suomalaisille mahdollisuuden taistella omilla ehdoilla ja valitulla tavalla. Taistelu perustuu oman alueen tuntemukseen. Joukot voidaan kouluttaa ja varustaa niille suunniteltujen tehtävien mukaisesti. Suomalaisille ominaista oma-aloitteisuutta voidaan parhaiten hyödyntää oloissamme tehtävätaktiikkaa toteuttamalla.

Vähemmistä joukoista on saatava suhteellisesti nykyistä enemmän tehoa. Taktiikkaa ja sotavälineistöä on kehitettävä käsi kädessä. Edelleenkin suhteellisen suurelle reservistä perustettavalle joukkomäärälle ei voida hankkia täysimääräisesti kokonaan uutta materiaalia. Suurin osa materiaalista on vanhaa, perinteistä, mutta tulevaisuudessakin käyttökelpoista. Elinkaarensa päässä olevien asejärjestelmien mukana poistuvaa suorituskykyä on kuitenkin korvattava keskittämällä niukat kehittämisvarat sellaisiin materiaalihaikintoihin, joilla on suurin merkitys kokonaissuori-

tuskyvyn kannalta. Tällaisia maavoimissa ovat erityisesti johtamiseen ja vaikuttamiseen liittyvät hankkeet.

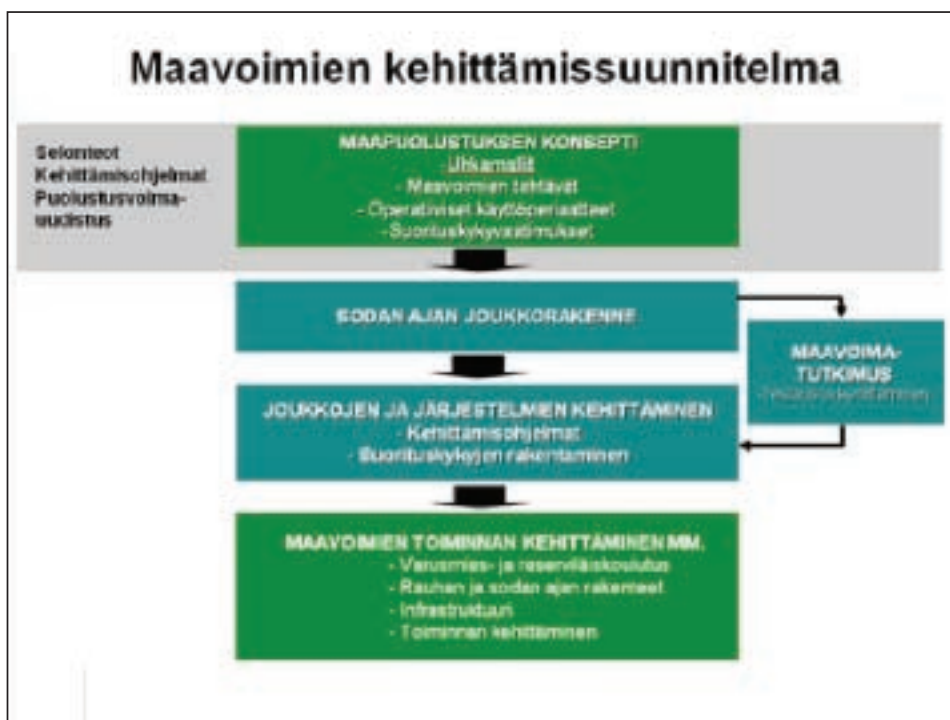
tukseen on kuitenkin vähenen saatavilla. Kaikissa armeijoissa kyllä korostetaan esimerkiksi tehtävätaktiikkaa ja oma-aloit-

telutavan uudistuksessa tarkastelluilla kehittämisohjelman mukaisesti varustetuilla organisaatioilla ja toimintatavoilla

ke ja joustavuus. Joukot voivat käyttää samanaikaisesti eri taistelulajeja. Taistelutilan valmisteluun kuuluvat keskeisesti suluttaminen, linnoittaminen ja oman toiminnan suojaaminen. Tulenkäytöllä ja yllättävillä iskuilla tuotetaan vastustajalle tappioita, rikotaan sen taistelujärjestys ja pakotetaan se reaktiivisesti muuttamaan suunnitelmiaan. Toiminta tapahtuu samanaikaisesti koko vastualueen syvyydessä. Hyökkääjän sitoutuessa taisteluun syvällä alueella sen voima ehtyy ja sitoutuu oman toiminnan ja yhteyksien suojaamiseen. Lopulta hyökkääjän liike pysähtyy.

Vastustajan tulivaikutusta pienennetään joukkoja hajauttamalla, joukkojen liikkeellä, linnoittamisella, ryhmitysmuutoksilla ja harhauttamalla sekä maaston oikealla käytöllä. Joustavan puolustuksen edellytykset luodaan runsaalla vara-, vale- ja vaihtoasemien määrällä. Samalla voidaan kyllästä vastustajan maali-tiedustelu. Joukkojen ilmasuojelun ja ilmatorjunnan merkitys erityisesti taisteluhelikoptereita vastaan korostuu.

Aktiivisuus taistelun kaikissa vaiheissa ja kaikilla tasoilla korostuu. Uudet taisteluvälineet kuten lennokit, johtamisvälineet, valvontajärjestelmät, pimeätoimintavälineet ja erilaiset räjähdyspanokset mahdollistavat vaikuttamisen parempaan tilannekuvaan perustuen.

Maavoimia kehitetään kokonaisuutena (kuva 1). Pääesikunnan perusteiden pohjalta on laadittu maapuolustuksen konsepti, joka määrittää maapuolustuksen suorituskykyvaatimukset. Suorituskykyvaatimuksiin vastataan joukkorakenteella, joka on perusteena kehittämissuunnitelmiin ja joukko- tuotannolle. Maavoimien johtamisrakenteita, infrastruktuuria ja toimintaa on kehitettävä niin, että kokonaisuus toimii kaikissa tehtävissä suorituskykyvaatimuksia vastavasti.

Maavoimatutkimus on keskeinen väline kehittämisessä. Taktiikan tutkimuksessa maavoimien tärkein työkalu on Maasotakouluun perustettu maataistelukeskus. Siellä on jo kolmen vuoden ajan viety läpi laajaa taistelutavan tutkimusta, jonka perusteet lähtevät maapuolustuksen konseptista. Tutkimuksessa selvitetty kehittäminen reunaehdot huomioiden, miten joukot tulisi organisoida ja varustaa sekä miten niiden tulisi taistella, jotta päästäisiin mahdollisimman hyvään lopputulokseen. Näin on taistelutavan uudistamiselle saatu mahdollisimman kestävä teoreettinen perusta.

Maavoimatutkimuksen rinnalla seurataan jatkuvasti maailmalla tapahtuvaa kehitystä ja tutkimusta. Suoraa oppia suomalaisen alueelliseen puolus-

teisuutta, mutta käytännön toiminta keskittyy useim kriisinhallintaan ja on usein hyvin kaava- maista, ylhäältä johdettua ja säädeltä.

Uudistettua taistelutapaa on jo viime syksystä alkaen testattu kokeiluharjoituksissa. Ensimmäiset kokemukset ovat olleet lupaavia. Sekä henkilökunta että varusmiehet ovat ottaneet uudistetut toimintamenetelmät vastaan innolla. Vuonna 2012 kokeiluharjoituksiin osallistuu useita joukko-osastoja ja niissä tutkitaan joukkue- ja komppaniatason taistelua.

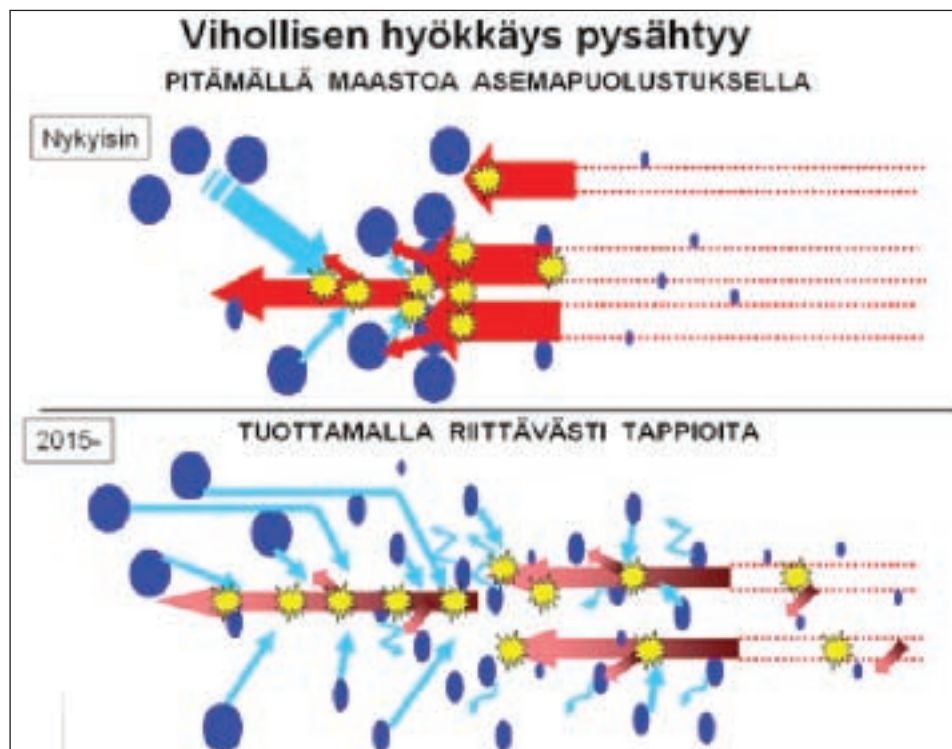
Taistelutavan olemus

Maavoimatutkimuksen perusteella voidaan kiistatta osoittaa, että tais-

päästään nykymalleja parempiin tuloksiin. Taistelutapa ja organisaatiot uudistetaan ensimmäisessä vaiheessa alueellisten joukkojen osalta. Sen jälkeen ovat vuorossa paikallisjoukot ja operatiiviset joukot, joiden toiminnassa sovelletaan samoja periaatteita.

Keskeinen uudistuksen kohde on joukkojen tapa taistella (kuva 2). Uudistetussa taistelutavassa nykyisestä jäykästä alueiden pitämiseen perustuvasta taktiikasta siirrytään kohti joustavampaa toimintamallia, jossa pyritään tuottamaan vastustajalle maksimaaliset tappiot oma toimintakyky säilyttäen.

Uudistetussa taistelutavassa korostuvat aktiivisuus, aloitteellisuus, lii-

Turvallisuuden suur tapahtuma Lahdessa

Kuudennet kansainväliset Turvallisuus ja Puolustus 2012 -messut kiinnostivat messuväkeä syyskuun viimeisinä päivinä Lahdessa. Turvallisuuden suur tapahtuma oli suunnattu sekä alan ammattilaisille että suurelle yleisölle.

Puolustusvoimat esitelti toimintaansa tällä kertaa hyvin poikkeuksellisella tavalla. Messuyleisö pääsi nauttimaan Suurhalliin rakennetussa auditoriossa noin 15 minuutin mittaista Kaikkien Puolustusvoiman -elokuvaa.

Elokuva kertoi tunnelmien ja mielikuvien avulla Puolustusvoimien laajaa toimintaympäristöä.

- Toivon tuottajana, että elokuvasta jäisi tun-

ne, että Puolustusvoimat on tiivis osa yhteiskuntaa. Suomen Puolustusvoimat suojelee kaikkia Suomessa asuvia - ikään, sukupuoleen, uskontoon tai aatteeseen katsomatta, toteaa elokuvan tuottaja ylliluutnantti Tommi Kangasmaa.

Katsoja pääsi elokuvan avulla niin Hornetin kyytiin kuin tutustumaan sukeltajakoulutukseen tai rauhanturvaamistyöhön.

Elokuva päättyi juhla viin sanoihin: Suomen puolustus perustuu asevelvollisuuteen, vaaraan maanpuolustustahoon ja kansainväliseen sotilaalliseen yhteistyöhön.

Teksti ja kuvat:
Soili Kaivosoja

Reserviläisliiton osastolla saattoi testata omaa tarkkuuttaan.

Suomen Reserviupseeriliiton messuosasto keräsi paljon messuvieraita.

Sotilaskodin teltat olivat messujen suosituimmat.

Ratsumies Jukka Santavuori (keskellä) keräsi yleisöä Maanpuolustuskiltojen liiton osastolle. Osastolla myös Marko Patrakka ja Inga-Katriina Heinonen.

Jouko Hyppönen Reserviläisliitosta kokeili messujen hittituotetta MP-myymän osastolla Lahden Reserviupseerikerhon kannatusnaisten Aili Tarnasen avustuksella.

Reserviläisurheiluliiton osastolla mitattiin puristusvoimaa. Mittausta suorittamassa Kimmo Salojoki, taustalla liiton toiminnanjohtaja Risto Tarkiainen.

Sotilastaitokilpailu Itävallassa

Itävallassa järjestettiin heinäkuun alussa jo kymmenettä kertaa kansainvälinen Grenadier 2012 sotilastaitokilpailu. Kilpailun järjestivät Itävallan puolustusvoimat (Bundesheer) sekä Wienin upseeriyhdistys. Kilpailupaikkana toimi Marwiesenin harjoitusalue, joka sijaitsee lähellä Italian ja Slovenian rajaa.

Kymmenestä maasta oli saapunut 42 partiota, avustajia sekä järjestävä organisaatio, yhteensä noin 200 henkilöä. Päijät-Hämeen maakuntakompaniasta päätaphtumaan osallistui neljä kilpailupartiota ja kymmenisen toimihenkilöä.

Ennen varsinaista kilpailua johtivat amerikkalaiset ratsuväen Spur-Ride perinnettä, johon osallistui taistelijoita myös Päijät-Hämeestä. Stetsonia ja kannuksia lähtivät tavoittelemaan osa taistelijoista jo torstaina, meidän loppujen saapuessa paikalle vasta sunnuntai-iltana. Päästyämme uuvuttavan automatkan jälkeen alueelle, olivat nämä urhoolliset stetsonpäätt viimeistelemässä rakentamaansa telttasaunaa.

Sunnuntai kului majoittumiseen ja paikkoihin tutustuessa. Tervetuloillallisen jälkeen Iltamyöhällä kilpailun johtaja majuri Michael Glanzer kutsui meidät suomalaiset ylimääräiseen puhutteluun ja kiitti jo etukäteen tulevan viikon yhteistyöstä.

Kielitaito kohentui

Maanantaiaamuna suoritettiin joukkuejako, sekä pidettiin turvallisuusluento, jota voisi näin suomalaisittain kuvailla melko ylimalkaiseksi. Turvallisuuskulttuurieroja ilmentää harjoitusalueelle tulevan yleisen tien sijainti keskellä ampumarataa - siis ampumapaikkojen ja maalialueen välissä.

Päivän aikana kuitattiin myös paikalliset aseet eli STG 77 rynnäkkökiväärit. Joukkuejakoon liittyen määrättiin kaikille kolmihenkisille partioille ns. buddy-team. Tämän "kaveripartion" piti olla toisesta valtiosta ja mielellään vielä eri kieliryhmästä (kilpailun viralliset kielet olivat englantia ja saksaa). Tarkoituksena lisätä tiedon jakautumista ja yleistä yhteistyötä, joka kyllä toteutuikin viikon aikana, kuten myös kohtuullisesti kehittynyt kielitaito.

Maanantain ohjelmaan kuului vielä Pöllanerhöhe-vuoren kiertävä pikamarssi, johon sisältyi aikasakotus, arviointitehtävä sekä teoriakoe.

Mainittakoon, että lämpötila huiteli lähes koko viikon noin +35-asteen vaiheilla. Loppuilltapäivä käytettiin tuleviin tehtäviin ja kalustoon tutustuessa.

Erikoiset eväät

Tiistai-herätys oli klo 03.30, jonka jälkeen jonotettiin päivän alppijääkärimarssille tarkoitettua lounaspakettia. Sisältö oli meikäläisittäin erikoinen: kolme litraa vettä, noin seitsemän sentin paksuinen leivän kanttä, savustettu sianselkämyn nahkoineen, juustopala, sulatejuustoa, marmeladia sekä suklaa-pähkinälevitettä.

Siirryimme bussikuljetuksella Obermillstadin kylään, josta sateen saattelemana lähdimme par-

tiottain minuutin välein vuorelle. Neljässä tunnissa piti ehtiä ensimmäiselle väliaikapisteelle tai muuten putosi Edelweiss palkintosuorituksen ulkopuolelle.

Reitillä oli korkeuseroa noin puolitoista kilometriä ja pituutta vajaat kaksikymmentä. Loputtoman tuntuista nousua riitti tuntitolkulla, mutta ennen puoltapäivää olimme saapuneet 2091-tasolle. Valokuvausten jälkeen jatkoimme matkaa huikaisevia maisemia ihailien sekä vuoriniityillä laiduntavia eläimiä väistellen.

Iltapäivällä laskeutumisvaiheen aikaan alkoi sää seljetä ja taas muutua helteiseksi. Vuorelta laskeuduimme hyvin hoidettua ulkoilureittiä pitkin parinkin majatalon kautta.

Maaliin saavuttuamme saimme nauttia pehmeästä vuoriniityn pinnasta ja erityisen hyvästä itävaltalaisesta kahvistä.

Viimeisten uupuneiden ja jalkansa rikkoneiden saavuttua perille, siirryimme busseihin ja aloitimme paluumatkan.

Huoltamisen ja päivällisen jälkeen oli vuorossa juhlallinen Edelweiss-seremonia, jossa meidät palkittiin kyseisellä päähineeseen kiinnitettävällä merkillä sekä kunniakirjalla.

Suunnistusta ja tehtävärasteja

Keskiviikkona ohjelmaan kuului suunnistusta ja ammuntaa sekä tehtävärasteja monessa muodossa.

Esteradalla kannettiin noin miehen painoista hiekkasäkin lastattua paaria jyrkkää mäkeä ylös, alas sekä esteiden yli ja ali. Välittömästi tämän jälkeen ammuttiin tarkkuuskiväärillä 200 metrin matkalta kilpalaukauksia.

Seuraavana oli vuorossa partiota piinaavat "Afgaaniveljet", joiden kanssa yritimme tulla ystävällisielisesti toimeen Kriisinhallintatehtäväsä. Sotatoimialueella jouduimme vielä lääkitsemään haavoittunutta poliisia ja estämään röyhkeätä sotakirjeenvaihtajaa.

Lounaan jälkeen ammuttiin pistoolilla ja viimeisenä tehtävänä oli vihollispesäkkeen tuhoaminen vahvistetun partion voimin.

Itaohjelman muodosti odotetusti Yhdysvaltain itsenäisyyspäivän (4.7.) juhlallisuudet. Jenkkisotilaat olivat kiireisen päiväohjelman ohessa valmistetut herkulliset hampurilaispihvit ja maustaneet tuliset kanansiivet.

Jalosen juomien ja maljapuheiden sekä maukkaiden tarjoilujen myötä saatoimme todeta: God bless America!

Voitokkaat tanskalaiset

Naapuriparakin väki heräsi torstaiamuun oudon laimeasti, aiheuttaen käskynjaolla pientä naurun hyminää, sillä osa USA:n partioista ei tullut paikalle ketään.

Päivä alkoi osaltamme Alpstation-rastilla (köysi-

rata), joka sijaitsi parin kilometrin päässä kylässä.

Paikalle piti juosta asfalttia pitkin, joten onneksemme päivälämpötila ei ollut vielä noussut helteiseksi.

Rakennuksen haltuunotto tehtävän jälkeen oli vielä vuorossa pikasuunnistus ja päiväruokailu.

Afgaaniveljet jakoivat iltapäivällä vielä kaikille partioille henkilökohtaisen palautteen. Tämän jälkeen alkoi varusteiden inventointi ja osittainen pakkaaminen.

Torstain päätöspäivällisen jälkeen oli enää jäljellä kilpailun palkintoseremoniat.

Kolme parasta sijaa meni tanskalaisille. Olivat kylläkin kaikki Kadetteja kuninkaallisesta kaaderirykmentistä.

Suomalaiset partiot menestyivät tällä kertaa vaihtelevasti, mutta kaikki tuntuivat olevan silti tyytyväisiä kokemuksiinsa.

Opettavainen tapahtuma

Perjantaina aamupalan jälkeen osallistuimme pur-

kutoimiin koko Suomi-osaston voimin.

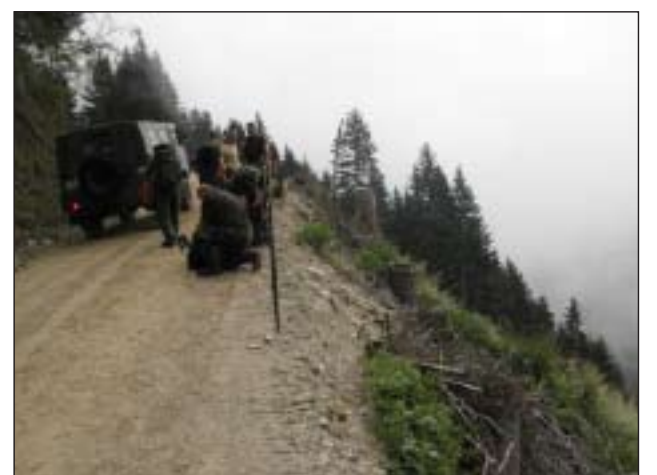
Ennakkoon tilatun yhteiskuljetuksen saavuttua, kiitimme järjestävää tahoa hienosti sujuneesta tapahtumasta ja suunnasimme bussin keulan Saltzburgin suuntaan. Kaatosateet olivat kuulemma katkoneet eteläisen tulotiemme, A2-moottoritien.

Myöhään perjantai-iltana saavuimme Wieniin ja asetuimme taloksi ennakolta varattuun hotelliin. Lauantai kului kaupungin nähtävyyksiä ihailien ja lopulta väsynyt varusväki saattoi siirtyä lentoteitse kotimaahan.

Kilpailu oli hieno ja opettavainen tapahtuma varsinkin ensikertalaiselle vaikkakaan ei kovin rentouttava kesäloman aloitusviikko.

Lopuksi kiitos kaikille tapahtumaan osallistuneille ja erityisesti Sipolan Mikolle, joka lienee tapahtuman pääarkkitehti Suomen päässä.

Arto Tapiomaa

Mielenkiintoiset maastokilpailut Padasjoella

Reserviläisurheiluliiton maastokilpailu järjestettiin 22.9. Padasjoella. Kilpailukeskuksena toimi Tarusjärven koulutuskeskus ampumara-
toineen.

Sateisen ja kosteahkon yön jälkeen aamu valke-
ni kuitenkin kirkkaana ja koko päivä saatiin nauttia lämpimästä ja muutenkin aivan upeasta ulkoilukelistä.

Kilpailun järjestäjänä toimi Padasjoen reserviläisjärjestöt. Tilaisuus aloitettiin lipunnostolla, jota varten Heikki Koskinen komensi kilpailun osallistujat sekä järjestäjät ryhdikkääseen neliriviin.

Padasjoen seurakunnan kirkkoherra Tapio Mattilan pitämän aamuhartauden jälkeen kilpailun johtaja Antti Alhola esitti kilpailun selostuksen ja niin oli kilpailupahtuma saatu vauhtiin.

Maastokilpailu aloitettiin kartanlukutehtävällä. Tätä varten kilpailijat kuljetettiin linja-autokyydillä läheiseen Maa-kesken kylään, jossa kilpailurata oli vedetty Anttilanmäen maastoon.

Ratamestari Jukka Luukon laatimalla radalla oli pituutta noin puoli kilometriä ja tehtävapistettä viisi. Kullakin tehtävapistellä oli katseluputki, jossa näkyvä kohde piti merkitä karttaan. Katselupisteen sijainti kartalla oli esitetty. Etäisyyttä kohteisiin oli puolesta kilometristä hie-
man reiluun kilometriin. Etäisyyttä sinänsä ei tarvinnut arvioida, vaan ainoastaan sijoittaa kohde kartalle. Apuvälineinä paikannuksessa käytetään yleensä kompassia, suuntimakompassia ja kiikaria. Karttana oli peruskarttaa 1:20 000.

Nopeimmilta radan läpi meneminen vei kymmenisen minuuttia. Virhemillimetri paikannuksessa aiheutti 15 sekuntia lisäaikaa, yhtä paikannustehtävää kohden maksimisakko oli 12.5 minuuttia. Kilpailuaika siis juoksee koko ajan lähdöstä maaliin, joten optimointi nopean toiminnan ja tarkan harkinnan välillä on tärkeää.

Tarkinta työtä kartanluvussa teki Varsinais-

Suomen Tuomo Kuopio, jolle virhemillimetrejä kertyi 6. Alle kymmenen millin virheeseen pääsivät myös Jarmo Sulopuisto (7 mm) ja Mikko Lepistö (8 mm). Sakot huomioiden parhaan ajan teki Sulopuisto (12.41). Lepistö hävisi 17 sekuntia, Kuopio 20 sekuntia. Nämä kolme alittivat 14 minuuttia.

Suunnistusmaasto vaatii taitoa ja kuntoa

Kartanluvun jälkeen tultiin isolla autolla takaisin kilpailukeskukseen Tarukselle, josta lähdettiin heti jatkamaan suunnistusosuudelle. Karttana oli käytössä suunnistuksen erikoiskartta 1:10 000, joka oli päivitetty samalla alueella elokuussa käytyä polkupyöräsuunnistuksen SM-kisaa varten. Rasteilla käytettiin Emit-leimausta.

Vesa Tähtinen ja Mauri Piltt olivat laatineet taitoa ja kuntoa hyvin mitaavat radat suunnistusmaaston parhaille alueille. Maastoon lähdettiin minuutin välein sitä mukaa kuin valmius lähtöön itse kullakin oli. Suunnistusrata päättyi ampumaradalle, josta välittömästi jatkettiin menoa ampumapaikalle ja suoritettiin 10 laukauksen pistooliammunta 30 metrin matkalta. Ammunnan jälkeen jatkettiin vielä viitoitettua reittiä maaliin, jossa kello lopulta pysähtyi ja näin kilpailusuoritus oli valmis.

Pidemmällä (noin 6,4 km) radalla suunnistuksen lähdöstä ammunnan kautta maaliin vauhdikkaimmin kiersi Varsinais-Suomen Markus Salo aikaan 46.47. Mikko Lepistö taipui 1.27, muut jonkin verran reilummin.

Ammunnassa sai lisäsekunteja kaikista kymppiringin ulkopuolelle menneistä laukauksista 20 sekuntia / piste. Pitkän radan suunnistajista parhaiten ampui Uusimaan Kalle Silokangas, 84 pistettä.

Lyhyemmän (noin 3,5 km) radan kiertäjistä löytyi koko kisan paras ampuja. Kainuun Auvo Kärnän käsi oli vakaa ja

ResUL_11: Auvo Kärnä, Kari Silokangas ja Timo Salonen suorittamassa kartanlukutehtävää Anttilanmäellä. Putkesta näkyvään kohteeseen on matkaa noin 1200 meträ.

tähtäin kohdallaan, ja tulokseksi tuli komeasti 90 pistettä.

Nopeimman suorituksen radalla teki Etelä-Hämeen Pekka Kerola (31.05). Hänestä jäi Heikki Hillo 17 sekuntia ja Timo Salonen 42 sekuntia.

Maininnan arvoinen on naisten sarjan voitaneen Etelä-Hämeen Katja Koivulahden tulos 81 pistettä, joka oli koko kilpailun seitsemänneksi paras ammuntatulos.

Saunan jälkeen kotimatalle

Kun kilpailusuoritus oli tehty, saattoivat osallistujat käydä saunalla peseytymässä ja rentouttamaan lähdöstä ammunnan kautta maaliin vauhdikkaimmin kiersi Varsinais-Suomen Markus Salo aikaan 46.47. Mikko Lepistö taipui 1.27, muut jonkin verran reilummin.

Kisailijoiden jo palautellessa kiukaan lämmössä tekivät järjestäjät vielä tehtäviään kuumesti. Tällaisessa kisassa on tuloslaskennal-

la tavallista enemmän töitä muun muassa sakkujen määrittämisen ja usean osakisan tulosten yhdistämisen vuoksi. Kokemuspohjaa aikojen laskentaan kyllä löytyi, muun muassa useita vuosia Salpausselän kisoissa tuloslaskennassa työskennellyt kilpailun valvoja Heino Avikainen oli tulossa.

Tarvittavat laskentaohjelmat tehtiin räätälöidysti paikan päällä tietokoneelle. Lopulliset tulokset olivatkin valmiina hyvin aikataulun mukaan ja palkinnot voitiin jakaa ajallaan.

Kotimatalleen kilpailijat pääsivät lähtemään yhtä hienoa kokemusta rikkaampina ja sauna-

puhtaina. Palkitut saivat myös kotiin vietäväksi aidon, tuhdin padasjoekelaisen ruisleivän.

Tarkemmat tulokset löytyvät Päijät-Rastin kotisivuilta. Esko Jussila

ResUL_13: Päijät-Hämeen Heikki Larion (vasemmalla) hopea sekä Esko Rannan (keskellä) kulta varmistivat piirin kaksoisvoiton sarjassa H75. Uudenmaan Asko Kangasmaa sijoittui kolmanneksi. Tuloksia lukee Jukka Luukko ja palkintoja jakaa Antti Alhola.

ResUL_14: Kartanluvun katselupiste on osoitettu kartalla. Kohdepiste näkyy katseluputkessa ja siitä on myös selventävä valokuva.

Valatilaisuus Orimattilassa

Valakaavan lukijana toiminut sotakamreeri Mikko Selin, eversti Risto Kolstela sekä sotilaspastori Risto Kaakinen tervehtimässä alokkaita.
Kuva Merja Hämäläinen.

Orimattilan keskusurheilukentän valatilaisuudessa oli noin 250 varusmiestä vannomassa sotilasvalan elokuussa.

Kuva: Merja Hämäläinen.

Hämeen ratsujääkäripataljoonan tämän vuoden toisen saapumiserän noin 250 varusmiestä vannonivat sotilasvalan Orimattilan keskusurheilukentän alueella 24.8.2012.

Päivän ohjelma aloitettiin juhlallisen vakuutuksen antamisella urheilukentän alueella kello 10.30. Sotilasvalatilaisuus ohimarssineen alkoi puoli tuntia myöhemmin.

Paratijoukkoja oli komentamassa Hämeen ratsujääkäripataljoonan komentaja, everstilutnantti Riku Mattila. Valakaavan lukijana toimi sotakamreeri Mikko Selin. Hämeen rykmentin ko-

mentaja, eversti Risto Kolstela, lausui kehotussanat sekä nimitti alokkaat oppilaisiksi, ratsumiehiksi, viestimiehiksi ja jääkäreiksi. Kenttähartaudesta vastasi sotilaspas-

tori Risto Kaakinen. Ohimarssi toteutettiin juhlallisesti jalan urheilukentällä. Ohimarssin vastaanotti rykmentin komentaja seurassaan valakaavan lukija. Ohjelmassa oli myös Puo-

lustusvoimien varusmiessoittokunnan kuviomarssiesitys, jonka jälkeen tarjottiin valalounas niin varusmiehille kuin heidän omallsilleenkin, joita oli runsaasti paikalla.

Piirin toimintapäivä

Puolustusvoimiemme käyttöön otettava uusi taistelutapa herättää edelleen paljon uteliaisuutta. Niinpä päätimme järjestää siitä tietoisuuskilpailun piirin jäsenille. Lahden Reserviupseerikerhon osaat ottivat järjestelyistä vastuun ja ilta järjestettiin LRU:n majalla Hälvälässä 22 ja 25.8. Maakuntakomppaniasakin aktiivisesti toimiva Mika Heinonen esiteli meille uutta toimintamallia. Hyvässä hengessä esitimme kysymyksiä ja saimme ryhmä/joukkue tasolla uutta informaatiota ja ero vanhaan tuli esille. Erittäin mielenkiintoa herätti uusi kalusto niin viestintä kuin miinojen korvaamisen osalta. Ilmassa oli myös kysymyksiä, toteutuuko kaiken suunnitellun uuden materiaalin hankinta operatiivisten joukkojen hankintojen jälkeen myös alueellisille joukoille. ”Näinhän toimittiin jo Raatteen tiellä”,

myös kommentoitiin ja jos suunnitellut hankinnat tapahtuu täysimääräisenä uusi taistelutapa näyttää paperilla kustannustehokkaalta. Liikkuvuus, viestintä pienissäkin ryhmissä, perinteisten jalkaväki miinojen korvaavat järjestelmät ja varsinkin uudet ohjukset ovat näkyvä uudistus. Aiheesta on lehdessä myös kattava kirjoitus kenraali Veli-Pekka Parkatilta. Samaan teemaan liitimme myös toiminnallisen ampumapäivän, missä painotimme toimintaa ja ammuimme erilaisilla haulikoilla ja pistooleilla. Ampumavastaavamme Marko Patrakan ohjeilla saimme parannettua ammunta-otteitamme ja se näkyi tuloksissa. Pyrimme järjestämään vastaavia tilaisuuksia vastaisuudessa edelleen ympäri piiriä.

Juha Tarnanen

Intti tutuksi Hennalassa ja Hälvälässä

Kurssilaiset ryhmäkuvassa.

Intti tutuksi -kurssit ovat Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseja, jotka järjestetään yhdessä Kehitysvammaisten Palvelusäätiön ja sen paikallispiirin kanssa. Kurssit ovat 1-2 yön kursseja, joissa tutustutaan paikalliseen varuskuntaan ja armeijan toimintaan, oppien samalla jokaiselle kansalaiselle tärkeitä taitoja, hauskaa yhdessäoloa unohtamatta.

Hämeen alueen Intti tutuksi 2012 -kurssi koosi 8.-9.8.2012 31 kurs-

silasta ja noin 10 ohjaajaa ja kouluttajaa Hennalan varuskunta-alueelle ja Hälvälän harjoitusalueelle. Kurssin ideana oli tarjota niille henkilöille, jotka eivät esimerkiksi kehitysvamman johdosta pysty suorittamaan varusmiespalvelusta, mutta jotka ovat kiinnostuneita puolustusvoimien toiminnasta, lyhyt kurtistus varusmieselämään.

Kurssi aloitettiin muiden MPK:n kurssien tapaan ilmoittautumisella ja varustautumisella ra-

kennus 31:ssä.

Kurssin väepelin Timo Vennon organisoimana varusteiden jako sujui joutuisasti ja pian maastopukuinen kurssijoukko oli valmis ensimmäiseen käskynjakoon ja kurssin aloitukseen. Monelle kurssilaiselle oli jo mieleenpainuvaa pukeutua maastopukuun ja pyrkiä toimimaan sotilasohjeiden mukaan.

Varuskuntaravintola Salpauksessa nautittuun maittavaan lounaan jälkeen oli edessä varuskunta-alueeseen tu-

tustuminen. Itse varuskunta-alueella oli hiljaisinta, suurimman osan varusmiehistä ollessa harjoitusleirillä Hälvälässä. Jossa sitten myöhemmin sekä näimme että kuulin heidän toimintaansa turvallisen välimatkan päästä.

Ajoneuvot kiinnostivat kurssilaisia

Kurssin ensimmäinen tutustumiskohde oli kuljetuseskadronan majotuskasarmi, jossa kurssilaiset pääsivät näkemään miten varusmiehet majoittuvat. Tiloja ja kuljetuseskadronan koulutusta esitteli ansiokkaasti yliluutnantti Timo Hakala.

Tämän jälkeen olikin sitten hyvä siirtyä tutustumaan kuljetuskalustoon ja tykkihalliin. Moni kurssilainen oli odottanut erityisellä mielenkiinnolla juuri ajoneuvoesittelyä ja kiipeämistä esimerkiksi mönkijän tai pasin kyytiin.

Iltapäivällä ennen kurssin leiriosuudelle siirtymistä nautittiin sotilaskodissa virvokkeet ja munkit. Hälvälässä kurssi yöpyi teltassa lä-

Nastolalainen Kyösti Malinen otti tuntumaa mönkijään.

hellä huoltorakennusta ja käyttäen tukikohtanaan Johtolaa.

Kouluttajien ohjauksessa ja avustajien tukemana saatiin kurssin leiriosuus käyntiin ja illan rastikoulutus alulle kunhan päivällinen oli nautittu. Tässä vaiheessa sää teki tepposensa ja vain sisätiloihin suunniteltu viestikoulutus saatiin vietyä loppuun. Rankkasadekuoron sotkiessa tiedustelukoulutuksen ja maastossa etenemiskoulutuksen sekä ajaessa kurssin sisätiloihin suojaan. Myöhemmin illalla pääsimme sateen tauottua nauttimaan tosin vielä leirinuotiosta ja makkarasta.

Toisen päivän ohjelmassa oli rastikoulutuksen jatkaminen nyt hyvässä kesäisessä säässä; ilma-aseammunnan, nuotion sytyttämisen ja erilaisten esineiden tunnistamisen jälkeen oli edessä yksi kurssin kohokohdista pakkiruokailu ja torstaiseen tapaan ruuaksi saimme nauttia perinteistä hernekeittoa pannukakun kera.

Sitten olikin jo edessä varusteiden luovutus ja loppupuhuttelu, yleisen mielipiteen ollessa: Ensi vuonna uudestaan.

Hanna Pohjantuli
kurssin johtaja

Esikuntaa koulutetaan kolme vuotta

Kaikkihan tietävät, mitä esikunta tekee, mutta harva tietää sen, mitä kaikkea esikunta tekee. Noin 20 reserviläistä aloitti syyskuussa päivittämään tietoja esikunnan tekemisestä MPK:n Päijät-Hämeen

KOTU-yksikön järjestämällä kurssilla. Kolme vuotta kestävä rupeama käynnistyi kolmipäiväisellä Esikunta 1 -kursilla Hälvälässä. Ensimmäisessä osiossa tutustutaan muun muassa jalkaväkijoukkojen organisaatioon, kalustoon ja huoltoon.

Kun kurssilla oli eri ikäisiä reservinupseereita, niin lähtötiedot olivat myös eri vuosilta ja jopa vuosikymmeneltä.

Tiivistettynä esikunnan tehtävään on joukkojen

toimintakyvyn ylläpito ja kehittäminen, mikä pitää sisällään niin henkilöstön kuin sotavarustuksenkin.

Ensimmäisen päivän oppitunneilla perehdyttiin mm huoltoon ja kuten luennoitsija totesi: "Huolto on paljon matemaatiikkaa." Esimerkkinä taisteluvälinejakopaikka, jonka pitää pystyä jakamaan a-tarvikkeita 20 tonnia vuorokaudessa. Pataljoona kuluttaa parhaimmillaan myös 40 mottia halkoja.

Nousujohteista

Esikuntakurssi on niitä kursseja, joille ei ilmoiteta, vaan haetaan. Kurssin johtaja Jukka Anttonen kertoo, että kurssi on osa Reserviupseeriliiton johtajakoulutusohjelmaa. Kurssille haetaan ja yksi ehto on soveltavuus esikuntatehtäviin. Kurssilaiset olivat eri puolilta Etelä- ja Keski-Suomea, koska

kurssi on valtakunnallinen.

Kurssi on Anttonen mukaan nousujohteinen eli vaatavuus kasvaa joka jaksolla. Ensimmäisellä eli tällä jaksolla käydään läpi esikuntatyöskentelyn perusteet. Ensi vuonna on vuorossa suunnitteluvaihe ja kolmas siitä vuoden päästä on soveltava vaihe eli käytännön harjoitus.

Kaikkien koulutusjaksojen väliin kuuluu luonnollisesti myös etäopiskelua MPK:n verkkosivustoilla.

Kurssilaisista on muodostettu esikunta ja kaikki toimivat tehtävissään läpi koko koulutuksen.

Koko kurssin jälkeen koulutuksen läpäisseitä välitetään kunkin alue toimistoon tiedot sijoituskelpoisuudesta esikuntatehtäviin.

Tiedustelu kiinnostaa

Espoolaisella Tuomo Koskelalla sotavaltion rutiinit ovat varsin tuo-

reessa muistissa, sillä ikää miehellä on vasta 23 vuotta. Alkujaan pohjois-pohjalaisella Koskelalla on koulutus jääkärijoukkuuden johtajaksi, vaikka toimikin myös kouluttajakokelaana RUK:ssa. Aalto-yliopiston tekniikan opiskelijalla, jota edelleenkin kutsutaan myös teekkariksi, on selvä kiinnostuksen ala, tiedustelu.

- Toimin nyt tiedustelujoukkuuden johtajana, mutta tavoitteena on kouluttautua pataljoonan tiedustelu-upseeriksi.

Vaikka kurssi on vasta alkutaipaleellaan Koskela pitää sitä hyvin mielenkiintoisena. Seuraavalla jaksolla harjoitellaan mm käskynantoja, mutta kolmannen jakso "sotapeli" on se, mitä Koskelan mukaan todella odotetaan.

Teksti ja kuva:
Matti Hilska

RESUL:in Falling Plates kilpailut Päijät-Hämeessä

Päijät-Hämeen Rauhanturvaajat järjestivät RESUL:n Falling Plates ampumamestaruuskilpailut Asikkalan Vesivehmaalla 22.9.2012. Kilpailuihin oli kutsuttu Rauhanturvaajaliittoa, Reserviupseeriliittoa, Reserviläisliittoa ja Maanpuolustuskiltojen liittoa edustavia joukkueita.

Yhteensä tapahtumaan oli ilmoittautunut 12 kolmenhenkistä joukkuetta. Päijät-Hämeestä osallistui seitsemän joukkuetta, kolme Asikkalasta, kolme Lahdesta sekä Päijät-Hämeen Rauhanturvaajien joukkue.

Kilpailuihin saattoi osallistua enintään 24 joukkuetta. Ammunta tapahtui puoliautomaattisilla reserviläiskivääreillä. Sallitut kaliiberit olivat enintään 7,62mm. Myös pienemmät kaliiberit kuten .223, oli sallittu. Jokaisella kilpailijalla oli käytössään kahdeksan patruunaa/kilpailu, finaaliin menevällä joukkueella oli tällöin oltava käytettävissään 32 patruunaa/henkilö.

Ammunnoissa noudatettiin RESUL ry:n laatimia sääntöjä. Järjestäjä pidatti kuitenkin turvallisuussyistä oikeuden muuttaa sääntöä, missä lipas on kiinnitetty aseeseen. Juoksun aikana ase on

oltava varmistettuna, lipas ampuma-alustalla, varmistimen sai poistaa vasta ampuma-alustalla. Tilaisuus alkoi ohjelman mukaan klo 8.00 jälkeen ja kohdistukset suoritettiin klo 10.30 mennessä.

Ammunnat alkoivat ja päättyivät sekä palkinnot jaettiin ajallaan. Huoltoakaan ei ollut unohdettu. Kilpailijoilla oli mahdollisuus majoittua jo edellisenä päivänä edullisesti Lahdessa Rintamaveteraanien majalla. Myös paikallisista majoitusliikkeistä oli kerrottu. Ruokaa ja kahvia sai ostaa ampumaradan välittömästä läheisyydestä.

Kilpailudramatiikkaa

Kuten kunnon kisoihin kuuluu, on kilpailuissa aina dramatiikkaa. Monet niistä joukkueista, joilta odotettiin paljon, eivät onnistuneet suorituksissaan. Esimerkkinä oli mm Päijät-Hämeen Rauhanturvaajien joukkue.

Paljon odotettiin myös Lahden Reserviläisten I ja II joukkueelta mutta III joukkue nousi taistelemaan pronssimitalista.

Kilpailun voitti Keski-Suomen Reservipiirin Tikkakosken joukkue. Toiseksi tuli Suur-Savon Sinibarettien II joukkue ja kolmanneksi Suur-

von Sinibarettien I joukkue. Voittajajoukkue sai kiertopalkinnon, jonka on tehnyt ja lahjoittanut lahvelainen Barettiveli Antero Simola.

Tarkemmat tulokset on esitetty jäljempänä. Voidaan todeta lopuksi, että päijät-hämäläiset olivat kohteliaita isäntiä, kun antoivat vieraiden viedä mitalit. Aikataulussa pysyttiin ja tapahtuma sai paljon myönteistä palautetta. Ottaen huomioon, että koko tilaisuus järjestettiin Vesivehmaalla ensimmäistä kertaa, voidaan katsoa, että päijät-hämäläiset, Pertti Lindin ja Kalevi Väisäsen johdolla, onnistuivat järjestelyissään erinomaisesti. Myös itse Vesivehmaan ampumarata sai paljon kehuja osakseen. Kyseessä on yksityinen Timo Etu-Sihvolan omistama rata jonka olemme saaneet käyttöömmme. Radan vihki aikoinaan käyttöön kenraali Gustav Hägglund. Siksi sitä kutsutaan Kenraaliradaksi. Moni oli sitä mieltä, että tapahtuma kannattaa järjestää myös ensi vuonna.

Juha Orkomies

ResUL:in Falling Plates-kilpailun kiertopalkinto. Palkinnon on tehnyt ja lahjoittanut Päijät-Hämeen Rauhanturvaajien jäsen Antero Simola. Kuva: Heikki Pietilä, Hki.

Päijät-Hämeen Rauhanturvaajien joukkue juoksemassa ampumapaikalleen. Vasemmalta: Hannu Eskeli, Risto Salminen ja Petri Enqvist. Eskeli ja Salminen ovat myös Lahden Reserviläiset ry:n jäseniä. Kuva Heikki Koivisto, Hollola.

Tulokset: 1) Keski-Suomen Res.piiri, Tikkakoski: 00:25,2 s; 2) Suur-Savon SB II 00:26,5 s; 3) Suur-Savon SB I 00:29,1 s; 4) Lahden Res III 00:30,2 s; 5) Asikkalan Res I; 6) PH-RT; 7) Asikkalan Res II; 8) Lahden Res II; 9) Lahden Res I; 10) Asikkalan Res III; 11)KymmlRes.piiri; 12) KSRT

Palvelusase-kilpailu 21.7.2012

Yhteisen Reservin Urheiluliitomme palvelusaseeseen Suomen mestaruus ampumakilpailut järjestettiin jälleen täällä Päijät-Hämeessä, Hälvälän Ampumaradalla. Kiitos oman Rykmenttimme tuen, maj Pasi Virtanen avasi kilpailut ja eri piirien koulumat edustajat kilpailivat tiukasti, ennätyskykyäkin tehtiin. Tulokset mielisissä poikkeuksellisen hyvässä kuluneen kesän säässä.

Kilpailu oli tiukkaa ja ennätyskykyäkin tehtiin. Tulokset monimuotoisuudessaan on luettavissa ResUL:n sivuilta <http://www.resul.fi> Meidän puolelta järjestelyt toimivat sujuvasti ja ruoka maittoi, kiitos järjestelyihin osallistuneet. Hälvälä osoitti jälleen puitteineen olevansa maan paras ampumakeskus, mistä pidämme kiinni.

Meidän puolelta järjestelyt toimivat sujuvasti ja ruoka maittoi, kiitos järjestelyihin osallistuneet. Hälvälä osoitti jälleen puitteineen olevansa maan paras ampumakeskus, mistä pidämme kiinni.

Meidän puolelta järjestelyt toimivat sujuvasti ja ruoka maittoi, kiitos järjestelyihin osallistuneet. Hälvälä osoitti jälleen puitteineen olevansa maan paras ampumakeskus, mistä pidämme kiinni.

Meidän puolelta järjestelyt toimivat sujuvasti ja ruoka maittoi, kiitos järjestelyihin osallistuneet. Hälvälä osoitti jälleen puitteineen olevansa maan paras ampumakeskus, mistä pidämme kiinni.

Meidän puolelta järjestelyt toimivat sujuvasti ja ruoka maittoi, kiitos järjestelyihin osallistuneet. Hälvälä osoitti jälleen puitteineen olevansa maan paras ampumakeskus, mistä pidämme kiinni.

Juha Tarnanen

Ampumaviikonloppu varustettiin Hälvälässä

MPK:n Päijät-Hämeen KOTU-yksikön vuoden päätapahtuma oli yhdistetty koulutus- ja ampumaviikonloppu. Lokakuun alussa järjestetty tapahtuma oli ehkä ennakkoa sille, mitä tuleman pitää, kun varuskunta Hennalassa tyhjenee. Vielä perjantaina harjoituksen johto, kouluttajat ja huolto valmistelivat tapahtumaa Hennalassa, mutta illan kuluessa valmistelu siirtyi Hälvälään. Harjoitusjoukot alkoivat saapua varhain lauantai-aamuna ja varustaminen lähti välittömästi käyntiin. Hälvälässä eli suoraan tapahtumapaikalla varustaminen on tulevaisuudessakin ohjelmassa. Koulutusjoukkueen lisäksi viikonloppuna olivat liikkeellä myös tiedustelu- ja pioneeri-kurssilaiset. Pioneerit saivat konkreettista oppia kahdesta aselajin perustehtävästä, sulutuksesta ja raivaamisesta. ”Saippuarasioilla” saivat kyytiä kannot ja samoilla lääkkeillä syntyi myös tien katkaiseva murros. Myös muiden räjähteiden vaikutusta ja tehoa päästiin

tutkailemaan. Tiedustelukurssilaiset kertosivat aiemman kurssin oppejaan ja pitivät siitä huolta, että koulutusjoukkueen tukikohdassa oltiin valppaan läpi yön. Ammunnat olivat toki koko viikonlopun keskeinen asia, mutta niin koulutusjoukkue kuin muutkin harjoittivat jatkaisen reserviläisen kansalaistaitoa. Rynnäkökiväärin lisäksi saatiin kokemusta kevyestä konekivääristä ja Apilas tuli tutummaksi sisäpiippuammunnoilla. Reserviläiset saivat tutustua ja koulutusta myös puolustusvoimiemme tuoreempaan kalustoon. Näitä olivat mm. pohjamiina ja viuhkapanos. Muita koulutuksen aiheita olivat Virve-viranomaisiradio sekä ensi-apu. Vaikka harjoitusta edeltävänä perjantaina satoi solkenaan, niin itse viikonlopun vajaan pariin sataan nouseva reserviläisjoukko säilyi lähestulkoon kuivin jaloin.

Teksti ja kuvat:
Matti Hilska

Apilasta ruokitaan takapästä.

Hälvälän ruokailukatos muuttu nopeasti varusvarastoksi.

Kaveria ei jätetä, otetaan vaikka olkapäälle.

Viuhkapanos suunnataan kohti oletettua vainolaisen kulkureittiä.

Pioneerikurssilaisten maalikanto suuntasi pian yläilmoihin.

Pistoolituloksia

Päijät-Hämeen reserviläisten piirinmestaruuskilpailut Heinolassa 1.7.2012 tulokset:

Pienoispistooli sarja H
1) Kari Leskinen 572 ,
2) Ville Leskinen 560 3)
Aki Tonteri 544 4) Mar-
ko Toivanen 527 5)Olli-
Pekka Martikainen 489.
H-50 1) Martti Tähkä-
nen 564 2) Pentti Karhi-
nen 502 3) Juhani Saura
484 . H-60 1) Juhani Ton-
teri 547 2)Juha Leskinen
525 3) Tapani Purolin-
na 520 4) Keijo Vilander
511 5) Seppo Koskinen
508 6) Eero Tähkänen
442. H-70 1) Esko Mart-
tila 537 (8) 2) Sakari Paa-
sonen 537 (5) 3) Eino
Korhonen 497 4) Erkki
Lario 420.

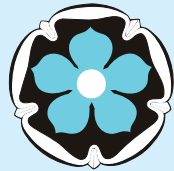
Pika-ammunta sarja
H 1) Kari Leskinen 581
2) Ville Leskinen 574 3)
Aki Tonteri 552 4) Mar-
ko Toivanen 519 5) Mar-
ko Nurminen 512 6) Ol-
li-Pekka Martikainen
471. H-50 1) Juhani Sau-
ra 484 2) Pentti Karhi-
nen 467 3) Eero Tähkä-
nen 437. H-60 1) Tapa-
ni Purolinna 554 2) Ju-
hani Tonteri 509 3) Sep-
po Koskinen 506 4) Kei-
jo Vilander 503 5) Juha
Leskinen 487. H-70 1)
Erkki Lario 490 2) Saka-
ri Paasonen 484 3) Eino
Korhonen 468.

ISO-pistooli Sarja H
1) Timo Paalanen 559
2) Kari Leskinen 557 3)
Marko Toivanen 504. H-
50 1) Martti Tähkänen
546 2) Juhani Saura 494
H-60 1) Tapani Purolin-
na 533 2) Juha Leskinen
522 3) Keijo Vilander
520 4) Seppo Koskinen
426. H-70 1) Sakari Paa-
sonen 549 2) Esko Mart-
tila 482 3) Eino Korho-
nen 430

Päijät-Hämeen Reservipiirin TOIMINTAKALENTERI 2012

6.12.2012 Itsenäisyyspäivä
24.12.2012 Joulun kunniavartiot

MNL Päijät-Hämeen Piiri ry TOIMINTAKALENTERI 2012

5.12.2012 Koululaisten Itsenäisyyspäivän juhla
6.12. Itsenäisyyspäivän juhlallisuudet

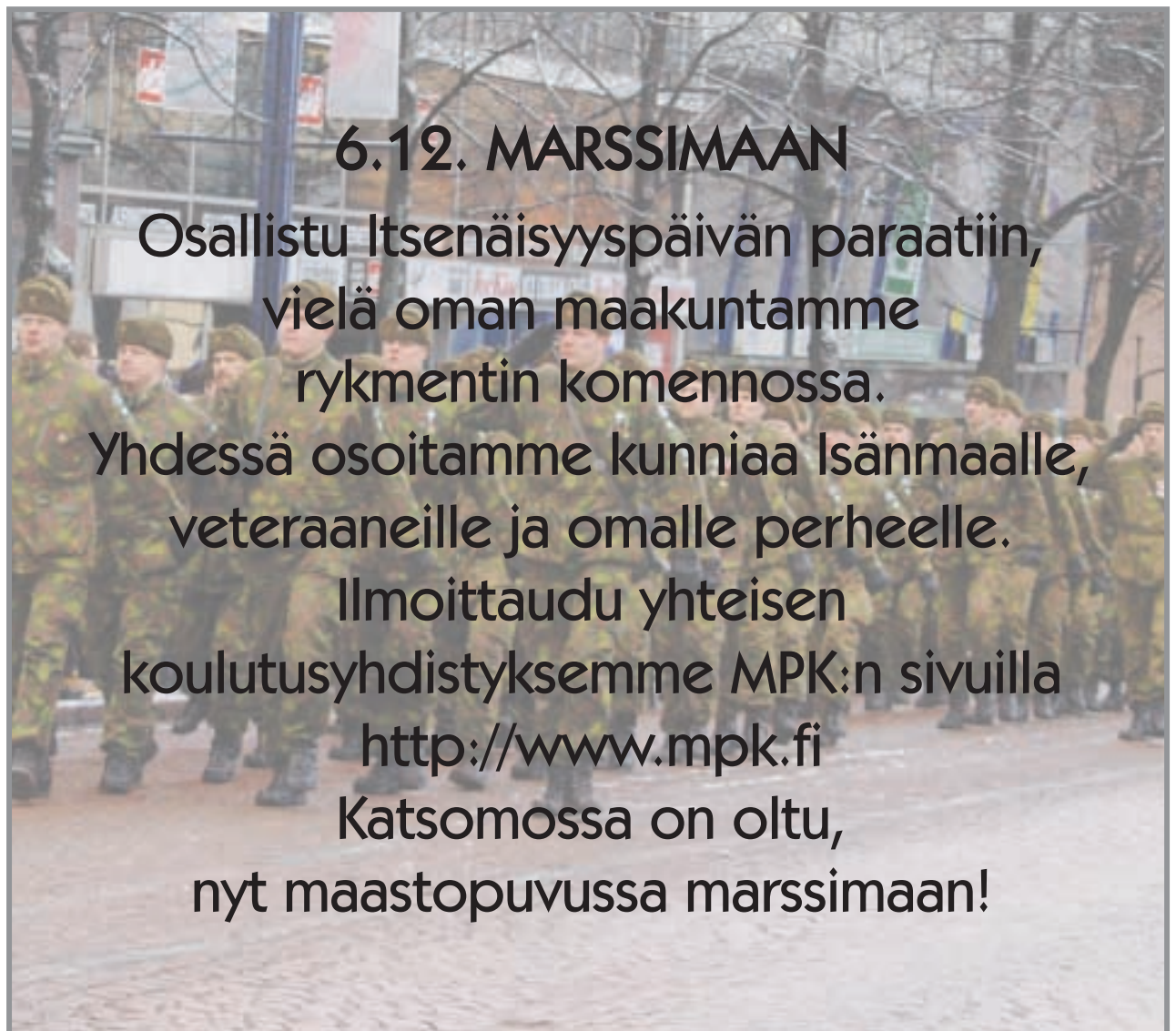
Oikaisu

4.6.2012 ylennyksistä oli jäänyt yksi ylen-
tyistä pois. Toimitus
pahoittelee asiaa.

Maavoimien ko-
mentaja kenrltn Rai-
mo Jyväsjärvi on ylen-
tänyt 4.6.2012 ylivää-
peliksi reservissä Ari
Mesivaaran Kärkö-
lästä.

Käy katsomassa
kurssitarjonta
www.mpk.fi

6.12. MARSSIMAAN

Osallistu Itsenäisyyspäivän paraatiin,
vielä oman maakuntamme
rykmentin komennossa.

Yhdessä osoitamme kunniaa Isänmaalle,
veteraaneille ja omalle perheelle.

Ilmoittaudu yhteisen
koulutusyhdistyksemme MPK:n sivuilla
<http://www.mpk.fi>

Katsomossa on oltu,
nyt maastopuvussa marssimaan!

Maanpuolustusväen Itsenäisyyspäiväjuhla eli perinteiset tanssiaiset

Hennalan Upseerikerholla keskiviikkona
5.12.2012 alkaen klo 18.30
Älkumalja ja buffet-illallinen

Tanssiaiset alkaen klo 21.00
Reserviläissoittokunta

Illalliskortti 35 euroa
Ilmoittautuminen Marko Patrakka
markopatrakka@phnet.fi

Tärkeitä linkejä

Päijät-Hämeen Reservipiiri: www.rul.fi/paijat-hame

Reserviupseeriliitto: www.rul.fi

Reserviläisliitto: www.reservilaisliitto.fi

Reserviläisurheiluliitto: www.resul.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys: www.mpsy.fi

Puolustusvoimat: www.mil.fi

MP-myymälä: www.maanpuolustusyhtio.fi

JO YLI 50 VUODEN AJAN OLEMME KERTONEET

KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY

Porvoonjoentie 10, LAHTI

Puh. 03 735 2323

Fax 03 735 2223

Asepiste

ASEET JA TARVIKKEET

Launeenkatu 82, puh. (03) 881 0444

www.asepiste.fi

ORIMATTILAN TAPETTI JA VÄRI OY

Kärkytie 3, 16300 ORIMATTILA
puh. (03) 871 250, fax (03) 871 2550
www.orimattilantapettijavari.fi

**MAALIT, TAPETIT, KAAKELIT,
LATTIAT, TAKAT, KYLPYHUONEKALUSTEET,
KIRENA -SÄILYTYSJÄRJESTELMÄT**

FERROPLAN

Kuljetinratkaisut

Takoiantie 4

16300 Orimattila

www.ferroplan.fi

Luotettava Autotalo Laakkonen

www.volkswagen.fi

**Dieselmaasturirintamalta
ei mitään uutta:
Tiguan voitti taas!**

Volkswagen Tiguan 4MOTION on kevään tuplavoittaja: ensin tuli voitto Auto Bild -lehden dieselmaasturivertailussa ja nyt TM:n testissä. Tiguanista todettiin mm.: "Volkswagen sen sijaan on ajo-ominaisuuksien puolesta puhtaasti henkilöauto ja vieläpä esimerkillinen sellainen. Sen eteen voi heittää suoraa, mutkaa, kuooppia ja eri kelejä". TM:n testiryhmä toteaa myös, että "Välipitokuluissa edullisin on Volkswagen".

Tiguan-mallisto alk. autoveroton hinta 26.160
+ arvioitu autovero 9.282,10 (CO₂-päästöllä 185 g/km)
= kokonaishinta alk. 36.042,10 sis. toim.kulut 600

Yhdistelmäkulutus 6,4-9,9 l/100 km, CO₂-päästö 167-234 g/km.
Kuvan auto erikoisvarustein.

Loppupisteet	
1. Volkswagen Tiguan	366
2. Audi Q5	343
3. BMW X3	332
4. Volvo XC60	330
5. Land Rover Freelander	310
6. Nissan X-Trail	305

Loppupisteet	
Volkswagen Tiguan 2.0 TDI	9,1
Subaru Forester 2.0 TD XE	8,3
Ford Kuga 2.0 TDCI Titanium	8,2
Renault Koleos 2.0 dCi Dynamique 4.0	8/2009

Autotalo Laakkonen

Ajakatu 261, Lahti, vaihde 03 8832 200
Automyynti ma-pe 9-18, la 10-14
Huolto ja korjajaamo ma-pe 8-16
Varaosamynti ma-pe 8-17

Esa Lantta 0500-770 037 Pasi Silén 050-5929 009
Riitta Lavikkala 050-4203 110 Marko Ryyppö 050-3397 663
Markku Makkola 050-9190 282

volkswagen.laakkonen.fi

Päijät-Hämeen **ILVES** No 3/2012, 55. vuosikerta.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraavien lehtien ilmestymisaikataulu

Nro 4/2012 ilmestyy n. 15.12. (materiaali ja ilmoitukset 1.12.)

Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Päijänteenkatu 5 A,
15140 Lahti ♦ www.rul.fi/paijat-hame

Päätoimittaja: Soili Kaivosoja, tekstipuu@gmail.com

Puheenjohtaja/toiminnanjohtaja: Juha Tarnanen, kultatyo@tarnanen.inet.fi

Piirisihteerit: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Jäsenrekisterivastaava: Juha Nuoritalo, juha.nuoritalo@phnet.fi

Taluspäällikkö: Hannu Nieminen, hanski.nieminen@mbnet.fi

Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi

Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi

Painopaikka / lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.